



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 573/2019
04.07.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Јасмине Васовић, Милунке Цветковић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Горана Марковића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Горана Марковића, адвоката Боривоја Боровића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 284/15 од 30.03.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1109/18 од 28.01.2019. године, у седници већа одржаној дана 04.07.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Горана Марковића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 284/15 од 30.03.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1109/18 од 28.01.2019. године у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се захтев браниоца окривљеног у преосталом делу одбацује као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 284/15 од 30.03.2018. године, окривљени Горан Марковић је поред осталих, оглашен кривим: због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од четири године; због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. у вези члана 33. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од две године и због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 3. у вези става 1. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од три године, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од осам година и 10 месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 26.01.2015. године до 27.04.2017. године као и време проведено по мери забрана напуштања стана од 27.04.2017. године до 27.10.2017. године. На основу члана 246. став 7. КЗ, члана 348. став 5. КЗ и члана 87. КЗ, окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета таксативно

означених на страни 5 изреке првостепене пресуде. На основу члана 264. став 4. ЗКП, окривљени је ослобођен од плаћања трошкова кривичног поступка и судског паушала, те је одлучено да исти падају на терет буџетских средстава суда. Оштећени АА је на основу члана 258. став 3. ЗКП, упућен да своје имовинскоправне захтеве оствари у парничном поступку.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1109/18 од 28.01.2019. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду, окривљеног ББ и његовог браниоца, бранилаца окривљеног Горана Марковића и браниоца окривљене ВВ, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Горана Марковића, адвокат Боривоје Боровић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд наведене пресуде укине или преиначи.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Горана Марковића, Републичком јавном тужиоцу и на седници већа, коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Бранилац окривљеног Горана Марковића, у захтеву за заштиту законитости истиче да су побијане правноснажне пресуде донете уз учињену повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер се заснивају на доказима на којима се по одредбама ЗКП не могу заснивати и то:

- на одбрани окривљених Горана Марковића и ВВ коју су изнели у претходном поступку, будући да су њихови искази у овој фази поступка изнуђени употребом недозвољених средстава од стране овлашћених службених лица полиције који су окривљене психички и физички малтретирани; на ДНК налазу и мишљењу Центра за генетику од 17.03.2015. године, уз истицање да је цео процес вештачења компромитован од стране полицијских службеника, пошто су на вештачење достављене исечене ПВЦ кесице чији је материјал испражњен, чиме су компромитовани узорци који су били предмет вештачења; на наредби о претресању и записнику о претресању стана и других просторија на адреси у ..., улица ..., с обзиром на то да је у истима као држалац стана наведен Горан Марковић, иако је стварни држалац стана била ВВ, која у том тренутку није имала својство осумњичене при чему је у наредби наведено да се она доноси ради проналажења осумњиченог, трагова кривичног дела односно предмета важних за кривични поступак који потичу из кривичног дела из члана 348. став 1. КЗ, иако је окривљени Горан Марковић ухапшен због кривичног дела разбојништва из члана 206. КЗ, а постојала су оперативна сазнања везано за кривично дело из члана 246. КЗ (надлежност вишег суда), као и на записнику о претресању стана и других просторија у ... улици, имајући у виду да је ова радња спроведена незаконито од стране овлашћених службених лица полиције која су један временски период у предметном стану провели сами без присуства сведока, чиме је лице места компромитовано.

На наведену битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, одбрана окривљеног указивала је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе у образложењу пресуде на страни 6, у другом и трећем ставу и на страни 7, у првом ставу (одбрана окривљених Горана Марковића и ВВ дата у претходном поступку), на страни 8, у трећем ставу и на страни 9, у првом ставу (ДНК налаз и мишљење Центра за генетику), на страни 10, у другом ставу (наредба судије за претходни поступак Основног суда у Старој Пазови од 26.01.2015. године и записник о претресању стана и других просторија ПУ за Град Београд од 26.01.2015. године на адреси у ... у улици ... број ...) и на страни 10, у трећем ставу и на страни 11, у првом ставу (записник о претресању стана и других просторија ПУ за Град Београд од 26.01.2015. године на адреси у ... улици број ...), дао детаљне разлоге, које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП, на исте упућује.

Осталим наводима захтева, да се из изведених доказа не може са потребним степеном сигурности утврдити постојање кривице окривљеног Горана Марковића, као и да је неприхватљива оцена измењене одбране окривљених Горана Марковића, ВВ и ББ, коју су изнели на главном претресу, бранилац окривљеног Горана Марковића оспорава оцену изведених доказа и истом утврђено чињенично стање у побијаној правноснажној пресуди.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац, сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости, против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног Горана Марковића, у овом делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић